

(مقاله پژوهشی)

بررسی خواص آنتی اکسیدانی و ضد میکروبی عصاره برگ گیاه کرچک (*Ricinus communis*)

و تاثیر آن بر پایداری روغن سویا در شرایط نگه داری

مهدی اطهری^{۱*}، الهام آزادفر^۱، سید حسین استیری^۱، احمد پدرام نیا^۱، محمد مهدی نعمت شاهی^۱

۱- باشگاه پژوهشگران جوان و نخبگان، واحد سبزوار، دانشگاه آزاد اسلامی، سبزوار، ایران.

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۸/۱۰/۰۱

تاریخ دریافت: ۱۳۹۸/۰۳/۲۲

چکیده

در این پژوهش ابتدا عصاره گیری متانولی برگ گیاه کرچک استخراج گردید. میزان کل ترکیبات فنولی موجود در عصاره و همچنین فعالیت آنتی اکسیدانی آن با بررسی قدرت مهارکنندگی رادیکال‌های آزاد DPPH تعیین گردید، سپس عصاره استخراج شده در غلظت‌های مختلف به روغن سویا تصفیه شده فاقد آنتی اکسیدان افزوده شد و همچنین پایداری اکسایشی نمونه‌ها در دمای ۶۵ درجه سانتی‌گراد به مدت سه روز از طریق اندازه‌گیری اندیس پراکسید، اندیس تیوباریتوریک و اندیس اسیدی در نهایت با فعالیت آنتی اکسیدان سنتزی BHT در غلظت ۲۰۰ پی‌پی‌ام مقایسه گردید. به‌طور کلی با افزایش غلظت عصاره در روغن سویا از ۱۰۰ تا ۶۰۰ پی‌پی‌ام در یک زمان نگه‌داری ثابت، شاخص پایداری اکسایشی، میزان ترکیبات پلی فنلی و فعالیت مهارکنندگی رادیکال‌های آزاد در روغن افزایش یافته در حالی که اندیس پراکسید، اندیس تیوباریتوریک اسید و اندیس اسیدی کاهش پیدا کرد. نتایج حاصل از بررسی پایداری اکسایشی روغن حاوی غلظت‌های مختلف عصاره نشان داد غلظت ۶۰۰ پی‌پی‌ام عصاره نسبت به غلظت‌های دیگر و نمونه شاهد به دلیل داشتن مقادیر بالاتر ترکیبات پلی فنلی و توکوفرولی در پایداری اکسایشی روغن سویا مؤثرتر عمل نموده و در مقایسه با آنتی اکسیدان سنتزی BHT نیز تأثیر بیشتری داشت. نتایج نشان داد عصاره برگ گیاه کرچک از رشد باکتری‌های استافیلوکوکوس ارئوس، لیستریا مونوسیژنوز و اش‌ریشیاکلی جلوگیری کرد، به طوری که اثر ضد باکتریایی عصاره برگ گیاه کرچک با افزایش غلظت عصاره نیز افزایش یافت در حالی که اثری بر باکتری باسیلوس سرئوس و اسپرژیلوس نایجر نداشت.

واژه های کلیدی: فعالیت آنتی اکسیدانی، روغن سویا، کرچک، پایداری اکسایشی، ضد میکروبی، میکروارگانسیم‌ها.

۱- مقدمه

کانون توجهات تحقیقات اخیر، مواد فتوشیمیایی مشتق شده از گیاهان بوده‌اند که ناشی از اثرات مثبت آن‌ها بر سلامتی بشر بوده است. مواد غذایی را در طی فرآوری در کارخانجات می‌توان با ترکیبات فعال از قبیل ترکیبات فنولی که دارای فواید و خصوصیات فیزیولوژیکی از جمله ضدآلرژی، ضدالتهاب، ضد میکروبی، آنتی‌اکسیدانی و... می‌باشند، غنی‌سازی نمود. اثرات سودمند موجود در ترکیبات فنولیک به خصوصیت آنتی‌اکسیدانی آن‌ها مربوط می‌شود (۵۲). پلی‌فنولها انواعی از آنتی‌اکسیدانها هستند که در جلوگیری از بسیاری بیماری‌ها از جمله سرطان نقش دارند، این ترکیبات بسیار متنوع هستند و اثرات متفاوتی دارند. ترکیبات فنولی شامل ویتامین‌ها، رنگدانه‌ها و فلاونوئیدها، ویژگی‌های ضد جهشی و در نتیجه ضد سرطانی و همچنین فعالیت کاهش قند خون را بر عهده دارند (۵۳). در سال‌های اخیر ثابت شده است که رادیکال‌های آزاد مهم‌ترین عوامل اکسید کننده مواد غذایی می‌باشند که باعث اکسیداسیون چربی‌ها و روغن‌ها و تندی آن‌ها می‌شوند به علاوه محصولات که از اکسیداسیون لیپیدها حاصل می‌شوند، می‌توانند روی دیگر اجزای موجود در ماده غذایی نیز تأثیر منفی داشته باشند، به طوری که علاوه بر اثرات نامطلوب ارگانولپتیک در محصولات غذایی با از بین بردن ویتامین‌ها و اسیدهای چرب ضروری بدن و ایجاد ترکیبات سمی می‌توانند منجر به اثرات نامطلوب از قبیل بیماری‌های التهابی، دیابت ملیتوس، ایسکمی قلبی و مغزی، سرطان، نقص ایمنی و پیری در بدن انسان شوند (۴۲). از این رو استفاده از آنتی‌اکسیدان‌ها به منظور کند کردن سرعت اکسیداسیون در مواد غذایی ضروری به نظر می‌رسد، که اگر به طور صحیح و مناسب استفاده شوند می‌توانند باعث افزایش عمر محصولات غذایی در طی دوره استفاده از آن‌ها شوند (۱۸). یکی از بیماری‌های مهم که همواره انسان با آن دست به گریبان بوده، بیماری‌های باکتریایی است. مقاومت روز افزون باکتری‌ها به

آنتی‌بیوتیک‌ها و عوارض جانبی عوامل ضد باکتریایی شیمیایی از مشکلات مهم در امر درمان بیماری‌های عفونی است (۲۳). اسانس‌های گیاهی و انواع متابولیت‌های ثانویه گیاهی به عنوان موادی با ویژگی‌های ضد میکروبی شناخته شده‌اند و دارای اثرات سمی کم و یا فاقد اثرات سمی هستند (۲۲). بنابراین می‌توان از این فراورده‌ها به عنوان جایگزینی طبیعی برای آنتی‌بیوتیک‌ها استفاده نمود. همچنین برای حفاظت مواد دارویی و غذایی در برابر فساد میکروبی از آن‌ها بهره جست. گیاهان دارویی دو نقش عمده در مواد غذایی ایفا می‌کنند: یکی ایجاد طعم و مزه و دیگری در نگه داری مواد غذایی با به تاخیر انداختن فساد با توجه به دارا بودن ویژگی‌های ضد میکروبی و ضد اکسیداسیونی (۵۰). در همین راستا با توجه به تنوع آب و هوایی و در نتیجه فلور گیاهی بسیار متنوع در ایران امکان شناسایی مواد موثره گیاهی در گیاهان مختلف بومی کشور و استخراج آن‌ها به منظور تولید این مواد به مقدار زیاد و در مقیاس صنعتی وجود دارد. توسط امجد و همکاران سال ۱۳۹۰ فعالیت ضد باکتریایی عصاره متانولی گل و برگ گیاه بو مادران مورد مطالعه قرار گرفت. در این پژوهش عصاره متانولی گل و برگ گیاه بو مادران بر باکتری باسیلوس سرئوس، استافیلوکوکوس آرنئوس بیشترین اثردهی را داشتند که با افزایش غلظت، اثر ضد باکتریایی آن‌ها نیز افزایش می‌یافت، همچنین این عصاره‌ها بر باکتری اشرشیاکلی تأثیر ضعیف‌تری داشتند. در این بررسی هیچ گونه اثر باز دارندگی از رشد بر باکتری سودو مونس آئروژینوزا مشاهده نگردید (۱۹). دنگ و همکاران نیز در سال ۲۰۱۴ تاثیر مراحل مختلف رسیده شدن میوه و حلال‌های عصاره گیری بر روی ترکیبات فنلی، فعالیت‌های ضد میکروبی و آنتی‌اکسیدانی عصاره برگ‌های زغال اخته مورد بررسی قرار دادند. نتایج نشان داد همه عصاره‌ها علیه «اشرشیا کلی» و «قارچ‌ها» فعالیت ضد میکروبی داشتند اما فقط نمونه‌های «نیمه‌رسیده» و «رسیده بازار پسند» در مورد لیستریا مونوسیتوزنز و استافیلوکوکوس آرنئوس خواص ضد میکروبی از خود نشان

تعدادی از سویه‌های مختلف میکروبی شامل باکتری‌های استافیلوکوکوس ارئوس، لیستریا مونوسیتوزنز، اشریشیا کلی، باسیلوس سرئوس و کپک اسپرژیلوس نایجر به روش انتشار دیسک انجام شد.

۲- مواد و روش‌ها

۲-۱- مواد

تمامی مواد شیمیایی مورد استفاده از شرکت مرک (آلمان) و آنتی‌اکسیدان سنتزی BHT از شرکت سیگما آلدریج (آمریکا) خریداری شد. روغن سویا خالص تصفیه شده و عاری از هرگونه آنتی‌اکسیدان سنتزی از کارخانه روغن نباتی سه گل خراسان خریداری گردید و تا زمان انجام آزمایش در دمای ۴ درجه سانتی‌گراد نگهداری گردید. برگ گیاه کرچک نیز از عطاری تهیه گردید. سویه‌های باکتری مورد استفاده در این پژوهش از مرکز منطقه‌ای کلکسیون قارچ‌ها و باکتری‌های صنعتی ایران شامل لیستریا مونوسیتوزنز به شماره PTCC 1297، استافیلوکوکوس ارئوس PTCC 1189، اشریشیاکلی PTCC 1399، باسیلوس سرئوس PTCC 1154 و اسپرژیلوس نایجر PTCC 5012 به صورت آمپول لیوفیلیزه به تعداد یک آمپول تهیه و آماده سازی شد.

۲-۲- تهیه عصاره برگ گیاه کرچک

برای استخراج و عصاره‌گیری به روش ماسراسیون برگ گیاه کرچک پاک شده، با آسیاب (کنوود مدل CG 100) خرد شد و پس از الک کردن، برای استخراج عصاره با حلال متانول به نسبت ۱:۱۰ وزنی حجمی (یک گرم پودر برگ گیاه کرچک با ۱۰ میلی لیتر حلال متانول) مخلوط گردید و در شیکر با دور ۲۵۰ rpm به مدت ۲۴ ساعت در دمای محیط قرار گرفت و پس از آن تحت شرایط خلاء توسط قیف بوختر با کاغذ صافی واتمن شماره ۱ صاف گردید. حال به منظور حذف حلال و استخراج عصاره به وسیله تبخیر کننده چرخان مدل LABORATA4000 در دمای ۳۵ درجه سانتی‌گراد تغلیظ و در نهایت عصاره توسط خشک کن تخت خلاء

دادند (۳۱ و ۳۰). کرچک (*Ricinus communis*) گیاه روغنی و دارویی از تیره فرفیون (*Euphorbiaceae*) می‌باشد که عموماً در مناطق گرم پراکنش داشته و موطن اصلی آن آفریقای شمالی و به احتمال زیاد اتیوپی بوده است (۱۵،۵). کرچک از تیره فرفیون، یکی از مهم‌ترین گیاهان زراعی و دارویی مورد استفاده در صنایع داروسازی، آرایشی و بهداشتی بیشتر کشورهای توسعه یافته است (۴۷). گیاه کرچک در مناطق سردسیر، علفی و یکساله است که ارتفاع آن به ۲-۳ متر نیز می‌رسد. در حالی که، در مناطق گرمسیری، به صورت درختچه‌های چند ساله است که ارتفاع آن به بیش از سه متر می‌رسد (۳۸). کرچک به صورت درختچه‌ای با برگ‌های پنجه‌ای است و میوه آن از نوع کپسول می‌باشد که در بسیاری از کشورهای آسیا، امریکای شمالی و مرکزی، آفریقا و اروپا به عنوان گیاه زینتی کشت می‌شود (۳۲). کرچک گیاهی علفی، یکساله و روز بلند است که در مناطق گرمسیری و نیمه گرمسیری بخوبی رشد می‌کند (۴۴). کرچک به سرما حساس است و نمو آن در نقاط سرد و ساحلی اغلب به کندی صورت می‌گیرد (۲۶). با این وجود که در حال حاضر در بسیاری از مناطق آب و هوایی جهان به ویژه مناطق گرمسیری و نیمه گرمسیری می‌روید و دارای پراکنندگی جهانی است؛ این گیاه بومی منطقه جنوب شرقی مدیترانه، شرق آفریقا و هند می‌باشد (۳۹،۴۳). این گیاه در ایران با نام‌های مختلفی مانند بید انجیر و یا بز انجیر و در بسیاری از مناطق کشور از جمله شمال (گیلان و مازندران)، شرق (سیستان و بلوچستان و خراسان)، جنوب (خوزستان) و مرکز (یزد) وجود داشته و حتی پرورش داده می‌شود (۲۹). در این تحقیق به ارزیابی خواص آنتی‌اکسیدانی عصاره متانولی برگ گیاه کرچک در مقایسه با آنتی‌اکسیدان سنتزی BHT پرداخته شد. پایداری اکسایشی روغن سویا در شرایط تسریع شده و تحت تاثیر غلظت‌های مختلف عصاره مورد بررسی قرار گرفت. همچنین بررسی اثرات ضد میکروبی عصاره برگ گیاه کرچک در غلظت‌های ۱۰۰، ۵۰۰، ۴۰۰، ۳۰۰، ۲۰۰ و ۶۰۰ پی‌پی‌ام بر روی

۲-۵- تهیه سوسپانسیون ۰/۵ مک فارلند

از محیط کشت مایع (کشت ۲۴ ساعته) برداشته و بعد از انتقال به دستگاه اسپکتروفتومتر جذب آن در طول موج ۶۲۵ نانومتر قرائت شد. چنانچه جذب قرائت شده در محدوده ۰/۱۳-۰/۰۸ باشد بدین معنی است که کشت ۲۴ ساعته آماده استفاده در مراحل بعدی آزمایش است. چنان چه این عدد بالاتر باشد با رقت سازی مناسب این نتیجه حاصل می شود. طول موج ذکر شده مربوط به استاندارد ۰/۵ مک فارلند است و معادل $10^8 \times 1/5$ می باشد.

۲-۶- تهیه کشت میکروبی

از عصاره برگ گیاه کرچک که در مرحله قبل به دست آمده غلظت های ۱۰۰، ۲۰۰، ۳۰۰، ۴۰۰، ۵۰۰ و ۶۰۰ پی پی ام توسط حلال دی متیل سولفوکساید (DMSO) ۵٪ جهت استفاده در آزمایش انتشار دیسک تهیه شد. جهت تهیه مایه میکروبی ۴-۵ کلنی مجزا از باکتری مورد نظر از محیط کشت ذخیره برداشت شده و به یک لوله حاوی محیط کشت مولر هینتون پراث (MHB) منتقل گردید. سپس نمونه ها در آنکوباتور با دمای ۳۷ درجه سانتی گراد به مدت ۴-۲ ساعت قرار گرفت تا کدورت آنها به میزان استاندارد ۰/۵ مک فارلند برسد. پس از رقیق سازی، ۵۰۰ میکرو لیتر از سوسپانسیون بر روی محیط کشت مولر هینتون آگار انتقال یافت و به وسیله سوآپ استریل در ۳ جهت عمل کشت میکروبی انجام گرفت (۵۴).

۲-۳- روش ها**۲-۳-۱- اندازه گیری میزان کل توکیبات فنولی عصاره****برگ گیاه کرچک**

مقدار کل ترکیبات فنولی عصاره متانولی با استفاده از معادله خط رسم شده برای اسید گالیک (ساخت شرکت مرک)، معادل میلی گرم گالیک اسید در گرم نمونه خشک محاسبه گردید (۴۸). و معادله خط رگرسیونی که رابطه غلظت اسید گالیک (۲۵۰ تا ۲۵۰۰ میلی گرم به لیتر) را با میزان جذب محلولها در ۷۶۵ نانومتر نشان می دهد. در این معادله Y مقدار جذب و

در دمای ۴۰ درجه سانتیگراد خشک شد و تا زمان استفاده در ظرف سر بسته و غیر قابل نفوذ به هوا در دمای ۴ درجه سانتیگراد قرار گرفت (۱۴). در مرحله بعدی میزان کل ترکیبات فنولی و فعالیت رادیکال گیرندگی عصاره متانولی برگ گیاه کرچک در غلظت های مختلف اندازه گیری شد، سپس عصاره برگ گیاه کرچک در غلظت های مختلف (۲۰۰، ۱۰۰، ۳۰۰، ۴۰۰، ۵۰۰ و ۶۰۰ پی پی ام) به روغن سویای تصفیه شده فاقد آنتی اکسیدان افزوده شد و اثر آن بر روی اکسیداسیون روغن سویا در دمای ۶۵ درجه سانتی گراد به مدت ۷۲ ساعت و در فواصل زمانی ۲۴ ساعته از طریق سنجش اندیس پراکسید، شاخص تیوباریتویک اسید و اندیس اسیدی بررسی و در نهایت با فعالیت آنتی اکسیدان سنتزی BHT به میزان ۲۰۰ پی پی ام مورد مقایسه قرار گرفت. این مطالعه نیز به منظور بررسی اثرات ضد میکروبی عصاره دی متیل سولفوکساید برگ گیاه کرچک در غلظت های ۱۰۰، ۲۰۰، ۳۰۰، ۴۰۰، ۵۰۰ و ۶۰۰ پی پی ام بر روی تعدادی از سویه های مختلف میکروبی شامل باکتری های استافیلوکوکوس ارئوس، لیستریا مونوسیژنوز، اشیشیاکلی، باسیلوس سرئوس و کپک اسپرژیلوس نایجر به روش انتشار دیسک انجام شد.

۲-۳-۲- استریل کردن عصاره برگ گیاه کرچک

برای این کار با فیلترسنگی با قطر منافذ ۰/۴۵ میکرون صورت گرفت. استفاده از اتوکلاو جهت استریل کردن عصاره و اسانس جایز نیست چون باعث تخریب کامل آنها می شود.

۲-۴- تهیه محلول ذخیره از عصاره برگ گیاه کرچک

جهت تهیه محلول ذخیره عصاره از حلال دی متیل سولفوکساید (DMSO) ۵٪ استفاده شد. بدین صورت که ابتدا ۵۰۰ میکرو لیتر از DMSO خالص را برداشته و به آن ۹/۵ میلی لیتر آب مقطر اضافه می کنیم تا محلول ۵٪ DMSO تهیه شود. این محلول نیز توسط فیلتر سنگی استریل، در مراحل بعدی جهت تهیه غلظت های مختلف عصاره برگ گیاه کرچک مورد استفاده قرار گرفت.

انداخته و بعد از آغشته نمودن، از آن‌ها استفاده می‌شود. محیط کشت مولر هینتون آگاری که از قبل تهیه می‌شود به ضخامت ۵ میلی‌متر به پتری دیش های انتخابی استریل اضافه می‌گردد. توسط اپلیکاتور از محیط کشت پایه نمونه باکتری برداشته و به محیط کشت تلقیح‌گردید. تمامی این مراحل در شرایط اسپتیک صورت گرفت تا محیط کشت به باکتری دیگری که در محیط اطراف وجود دارد آلوده نشود. سپس با پنس استریل دیسک های آماده ی حاوی عصاره که حلال آن‌ها تبخیر شده است در فواصل معین بر روی محیط کشت قرار داده می‌شود. در هر پتری دیش ۴ دیسک قرار می‌گیرد، سه دیسک مربوط به غلظت‌ها و یک دیسک نیز دیسک شاهد (دیسک فاقد عصاره) می‌باشد که از قبل تهیه شده بود. لازم به ذکر است که فعالیت آنتی باکتریایی دیسک های آنتی بیوتیک استاندارد شامل کلرامفنیکل (در غلظت 30µg/disc)، آمپلی‌سیلین (در غلظت 10µg/disc)، جنتامایسین (در غلظت 10µg/disc) و کانامایسین (در غلظت 30µg/disc) نیز در پتری دیش های جدا گانه مورد ارزیابی قرار گرفت. در نهایت پتری دیش های تلقیح شده در انکوباتور با دمای ۳۷ درجه سانتی گراد قرار گرفته و بعد از ۲۴ ساعت قطر هاله های عدم رشد ایجاد شده در اطراف دیسک ها با کولیس اندازه گیری گردید (۵۴).

۲-۴- تجزیه و تحلیل آماری

جهت بررسی نتایج، از طرح آماری کاملاً تصادفی استفاده شد. اطلاعات با استفاده از نرم افزار آماری SAS 9.1 مورد تجزیه و تحلیل آماری قرار گرفت و مقایسه میانگین ها با یکدیگر و با نمونه شاهد نیز با استفاده از آزمون LSD در سطح احتمال ۹۵ درصد ($p < 0.05$) با همین نرم افزار انجام گردید. برای ترسیم نمودارها نیز از نرم افزار Microsoft Excel 2013 استفاده گردید.

X مقدار ترکیبهای فنولی براساس اکی والانت اسید گالیک را نشان می‌دهد: (۴۵ و ۴۸).

$$Y = 0.0034X + 0.0159 \quad R^2 = 0.9919$$

۲-۳-۲- تعیین فعالیت مهارکنندگی رادیکال‌های آزاد (DPPH) عصاره برگ گیاه کرچک

در این آزمایش از آنتی اکسیدان سنتری BHT به میزان ۲۰۰ پی پی ام برای مقایسه استفاده شد (۲۷).

۲-۳-۳- اندازه گیری اندیس پراکسید (PV)

اندیس پراکسید از طریق رابطه (۱) محاسبه شد (۲۰).

رابطه (۱)

$$\text{اندیس پراکسید (meq/kg)} = \frac{1000 \times N \times V}{W}$$

در این رابطه: N= نرمالیت تیوسولفات مصرفی، V= حجم تیوسولفات مصرفی بر حسب میلی لیتر و W= وزن نمونه روغن است.

۲-۳-۴- اندازه گیری عدد اسیدی

از طریق رابطه (۲) اندیس اسیدی محاسبه شد (۱۲).

رابطه (۲)

$$\text{اندیس اسیدی (mg KOH/g Oil)} = \frac{56.1 \times N \times (A - B)}{W}$$

A= حجم قلیایی مصرفی در تیتراسیون نمونه، B= حجم قلیایی مصرفی در تیتراسیون شاهد، N= نرمالیت و W= وزن نمونه

۲-۳-۵- محاسبه شاخص تیوباریتویک اسید

مقدار جذب نمونه ها در طول موج ۵۳۲ نانومتر بعنوان شاخص تیوباریتویک اسید در نظر گرفته شد (۵۵).

۲-۳-۶- روش انتشار دیسک

در این روش ابتدا دیسک های استریل را در محلول عصاره

جدول ۱- تیمارها

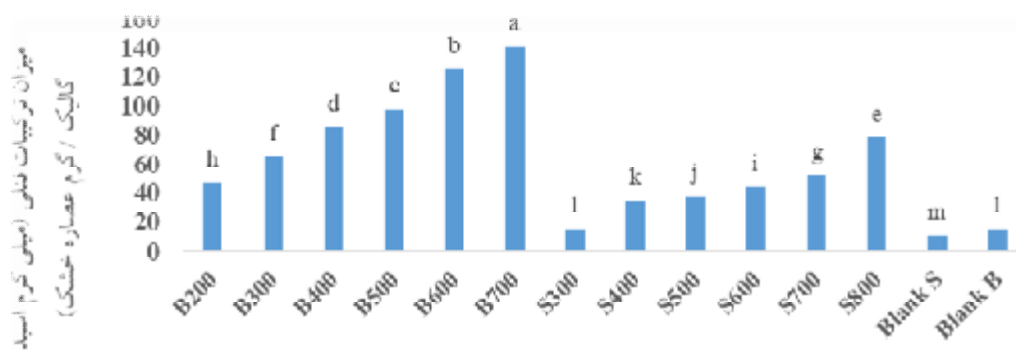
علامت اختصاری	غلظت ها
B200	عصاره برگ گیاه کرچک ۲۰۰ پی پی ام
B300	عصاره برگ گیاه کرچک ۳۰۰ پی پی ام
B400	عصاره برگ گیاه کرچک ۴۰۰ پی پی ام
B500	عصاره برگ گیاه کرچک ۵۰۰ پی پی ام
B600	عصاره برگ گیاه کرچک ۶۰۰ پی پی ام
B700	عصاره برگ گیاه کرچک ۷۰۰ پی پی ام
S300	عصاره ساقه گیاه کرچک ۳۰۰ پی پی ام
S400	عصاره ساقه گیاه کرچک ۴۰۰ پی پی ام
S500	عصاره ساقه گیاه کرچک ۵۰۰ پی پی ام
S600	عصاره ساقه گیاه کرچک ۶۰۰ پی پی ام
S700	عصاره ساقه گیاه کرچک ۷۰۰ پی پی ام
S800	عصاره ساقه گیاه کرچک ۸۰۰ پی پی ام
Blank B	نمونه شاهد برگ گیاه کرچک
Blank S	نمونه شاهد ساقه گیاه کرچک
BHT	آنتی اکسیدان سنتزی BHT 200 ppm

۳- نتایج و بحث

۳-۱- اندازه گیری میزان ترکیبات فنلی عصاره برگ گیاه کرچک

نتایج آنالیز واریانس نشان داد که تغییر غلظت عصاره برگ گیاه کرچک تاثیر معنی داری بر میزان ترکیبات فنلی داشته است ($p < 0.05$). نتایج مقایسه میانگین تاثیر غلظت های مختلف عصاره برگ گیاه کرچک بر مقدار ترکیبات فنلی موجود در عصاره که با استفاده از تست فولین و معادله منحنی استاندارد اسید گالیک اندازه گیری شد، در شکل (۱) نشان داده شده است. همان طور که مشاهده می شود با افزایش غلظت عصاره برگ گیاه کرچک از ۲۰۰ تا ۷۰۰ پی پی ام و در عصاره ساقه کرچک از ۳۰۰ تا ۸۰۰ پی پی ام میزان ترکیبات فنلی موجود در عصاره ها افزایش یافت که این امر منجر به افزایش خاصیت آنتی اکسیدانی عصاره می شود. طبق نتایج، با افزایش غلظت های مختلف این عصاره میزان این

ترکیبات آنتی اکسیدان از ۴۶/۸۹ میلی گرم اسید گالیک در گرم عصاره در غلظت ۲۰۰ پی پی ام تا ۱۴۱/۰۱ میلی گرم اسید گالیک در گرم عصاره در غلظت ۷۰۰ پی پی ام عصاره برگ کرچک و از ۱۴/۶۴ میلی گرم اسید گالیک در گرم عصاره در غلظت ۳۰۰ پی پی ام تا ۷۷/۸۷ میلی گرم اسید گالیک در گرم عصاره در غلظت ۸۰۰ پی پی ام عصاره ساقه گیاه کرچک افزایش یافت و این افزایش در تمام غلظت های عصاره نسبت به غلظت ماقبل، در سطح احتمال ۹۵ درصد معنی دار بود ($p < 0.05$). همان طور که مشاهده می شود با افزایش غلظت عصاره از ۲۰۰ تا ۷۰۰ پی پی ام میزان ترکیبات فنولی موجود در عصاره افزایش یافت که این امر منجر به افزایش خاصیت آنتی اکسیدانی می شود. ترکیبات فنولی با وزن مولکولی زیاد توانایی زیادی برای مهار رادیکال های آزاد دارند و توانایی بیشتر بستگی به تعداد حلقه های آروماتیک و ماهیت گروه های جابه جا شونده هیدروکسیل خواهد بود (۲۵). خاصیت آنتی اکسیدانی گیاهان به میزان هر یک از ترکیبات پلی فنلی بستگی دارد (۲۴ و ۴۱).

غلظت های مختلف عصاره ساقه و برگ گیاه کرچک

شکل ۱- تغییرات مقدار ترکیبات فنلی در غلظت های مختلف عصاره ساقه و برگ گیاه کرچک

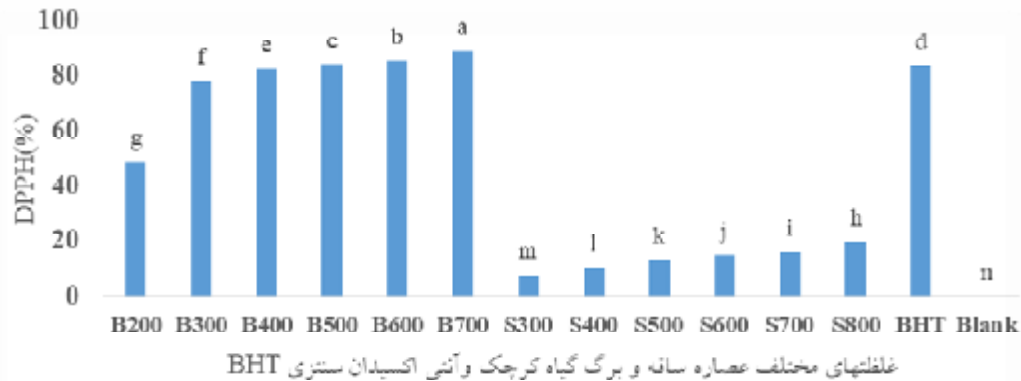
پی پی ام، فعالیت مهارکنندگی رادیکال های آزاد برابر ۸۳/۵۶ درصد مشخص شد که غلظت ۶۰۰، ۵۰۰ و ۷۰۰ پی پی ام عصاره برگ گیاه کرچک فعالیت مهارکنندگی رادیکال های آزاد بالاتری نسبت به آنتی اکسیدان سنتزی BHT در غلظت ۲۰۰ پی پی ام داشت (شکل ۲). مطالعات نشان می دهد که بالا بودن ترکیبات فنلی دلیل عمده بالا بودن فعالیت آنتی اکسیدانی بعضی از عصاره ها از جمله عصاره های قطبی باشد. زیرا بر اساس شواهد موجود ارتباط مثبتی بین میزان ترکیبات فنلی و قدرت آنتی اکسیدانی گیاهان وجود دارد. از طرف دیگر به نظرمی رسد که ترکیبات فنولی که به صورت گسترده در گیاهان یافت میشوند و قدرت آنتی اکسیدانی بالایی دارند بیشتر از طریق عصاره های گیاهی آنها قابل استخراج باشد (۲۵، ۳۶). قدرت مهارکنندگی عصاره های مختلف به میزان زیادی به تعداد و موقعیت گروه های هیدروکسیل و وزن مولکولی ترکیبات فنولی بستگی دارد. در ترکیبات فنولی با وزن مولکولی پائین تر گروه های هیدروکسیل راحت تر در دسترس قرار می گیرند (۲۵). در تحقیقی مشابه جایپراکاشا و همکاران (۲۰۰۳) فعالیت به دام اندازی رادیکال های آزاد هسته انگور را مورد بررسی قرار دادند و بیان نمودند که عصاره هسته انگور به عنوان یک آنتی اکسیدان اولیه از به وجود آمدن رادیکال های آزاد جلوگیری کرده و نیز با رادیکال های آزاد واکنش داده و آنها را پایدار می کند (۳۳).

۳-۲- فعالیت مهارکنندگی رادیکال های آزاد (DPPH) عصاره برگ گیاه کرچک

نتایج آنالیز واریانس یک طرفه حاکی از معنی دار بودن تاثیر غلظت های مختلف عصاره برگ و ساقه گیاه کرچک بر فعالیت مهارکنندگی رادیکال های آزاد بود ($p < 0.05$). مقایسه میانگین ها نیز نشان داد که با افزایش غلظت عصاره برگ گیاه کرچک قدرت مهارکنندگی رادیکال های آزاد عصاره به طور معنی داری افزایش نشان داد بطوریکه از مقدار ۴۸/۷۷ درصد در غلظت ۲۰۰ پی پی ام تا میزان ۸۹/۲۷ درصد در غلظت ۷۰۰ پی پی ام عصاره برگ گیاه کرچک در حالیکه از مقدار ۷/۳۶ درصد در غلظت ۳۰۰ پی پی ام تا میزان ۱۹/۶۷ درصد در غلظت ۸۰۰ پی پی ام عصاره ساقه گیاه کرچک افزایش پیدا کرد (شکل ۲). در واقع این نتیجه حاکی از این واقعیت بود که توانایی عصاره در مهار رادیکال های آزاد وابسته به غلظت بوده و با افزایش غلظت عصاره، فعالیت ضد رادیکالی آن افزایش می یابد. طبق نتایج مشخص شد که غلظت های ۴۰۰، ۳۰۰، ۵۰۰ و ۶۰۰ پی پی ام عصاره برگ گیاه کرچک مقدار فعالیت مهارکنندگی رادیکال های آزاد به ترتیب برابر ۶۰/۲۴، ۸۲/۷۸، ۸۴/۳۶ و ۸۵/۵۱ درصد داشتند که این اختلاف از نظر آماری معنی دار بود ($p < 0.05$). با مقایسه فعالیت مهارکنندگی رادیکال های آزاد غلظت های مختلف عصاره با نمونه آنتی اکسیدان سنتزی BHT در غلظت ۲۰۰

محققین گزارش نمودند که فعالیت مهارکنندگی رادیکال آزاد DPPH عصاره‌های گیاهی وابسته به غلظت بود و با افزایش غلظت اثر مهارکنندگی شدت یافت.

نتایج تحقیق حاضر با نتایج لیو و یائو (۲۰۰۷)، آلمن و همکاران (۲۰۰۹)، شوکلا و همکاران (۲۰۰۹) و سان و همکاران (۲۰۱۱) همخوانی داشت (۵۱، ۵۰، ۳۴، ۱۷، ۵۴). این

شکل ۲- تغییرات فعالیت مهارکنندگی رادیکال های آزاد در غلظت های مختلف عصاره گیاه کرچک

(فاقد آنتی‌اکسیدان) میزان اندیس پراکسید از مقدار اولیه ۱۴/۴ تا مقدار ۲۹/۹۵ میلی‌اکی والان هیدروپراکسید بر کیلوگرم روغن پس از ۷۲ ساعت نگه داری روغن در دمای ۶۵ درجه افزایش یافت در حالیکه برای نمونه های روغن حاوی ۲۰۰، ۴۰۰، ۳۰۰، ۵۰۰، ۶۰۰ و ۷۰۰ پی پی ام عصاره برگ گیاه کرچک، اندیس پراکسید پس از ۲۴ ساعت نگهداری در آون ۶۵ درجه افزایش یافت و از نظر آماری نیز اختلاف معنی‌داری بین این غلظت ها مشاهده گردید. طبق نتایج مشخص شد که غلظت های ۲۰۰، ۳۰۰، ۴۰۰، ۵۰۰، ۶۰۰ و ۷۰۰ پی پی ام عصاره پس از ۷۲ ساعت نگه داری از نظر آماری معنی دار بود ($p < 0.05$). با مقایسه میزان اندیس پراکسید نمونه روغن حاوی غلظت های مختلف عصاره برگ گیاه کرچک با نمونه روغن حاوی آنتی‌اکسیدان سنتزی BHT در غلظت ۲۰۰ پی پی ام، مقدار اندیس پراکسید در طول ۲۴، ۴۸ و ۷۲ ساعت نگه داری در دمای ۶۵ درجه سانتیگراد برابر ۶/۴، ۱۲/۴ و ۱۸/۸ میلی‌اکی والان هیدروپراکسید بر کیلوگرم روغن مشخص شد که غلظت ۵۰۰ پی پی ام مقدار اندیس پراکسید در طول ۲۴، ۴۸ و ۷۲ ساعت نگه داری در دمای ۶۵ درجه سانتیگراد برابر ۵/۴، ۱۱/۶ و ۱۷/۲ میلی‌اکی‌الان

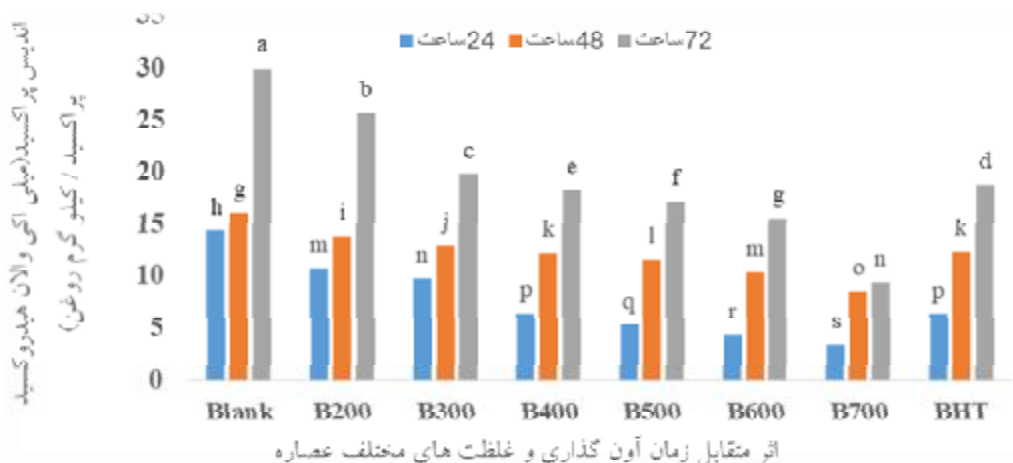
۳-۳- ارزیابی پایداری اکسایشی روغن سویا در غلظت های مختلف عصاره برگ گیاه کرچک

۳-۳-۱- اندیس پراکسید

هیدروپراکسیدها محصولات اولیه اکسیداسیون چربی‌ها هستند و به طور کلی هر قدر درجه غیر اشباعیت روغن‌ها بیشتر باشد روغن و یا ماده چرب آمادگی بیشتری برای اکسیداسیون دارد. وقتی که میزان پراکسید به حد معینی برسد، تغییرات مختلفی صورت گرفته و مواد فرار آلدئیدی و کتوننی ایجاد می‌شوند که در ایجاد بو و طعم نامطبوع مواد چرب مؤثر می‌باشند. در مراحل ابتدایی فرایند اکسیداسیون، میزان این ترکیبات کم است اما در مرحله انتشار، میزان هیدروپراکسیدها به سرعت افزایش می‌یابد. در این مرحله تعیین عدد پراکسید شاخص مناسبی از تعیین وضعیت اکسیداسیون روغن‌ها می‌باشد (۴۳). نتایج آنالیز واریانس حاکی از معنی دار بودن اثر عصاره برگ گیاه کرچک و آنتی‌اکسیدان سنتزی BHT در کنترل و کاهش سرعت اکسیداسیون روغن سویا در طول زمان نگهداری در مقایسه با نمونه فاقد آنتی‌اکسیدان بود ($p < 0.05$) و در این بین اثر عصاره در تاخیر اکسیداسیون بیشتر از اثر زمان در افزایش آن بود. مقایسه میانگین‌ها نشان داد که در نمونه شاهد

گذشت زمان از اثر آنتی اکسیدانی غلظت ۴۰۰ پی پی ام عصاره پوست کیوی کاسته شد. اما غلظت ۸۰۰ پی پی ام به لحاظ کاهش شاخص اندیس پراکسید (محصولات اولیه اکسیداسیون) قابل مقایسه و حتی بهتر از آنتی اکسیدان سنتزی (BHT) عمل نموده است (۱). در کاری مشابه طاهانزاد و همکاران در بررسی اثر آنتی اکسیدانی عصاره پنیرک در روغن سویا با غلظت های ۲۰۰، ۴۰۰، ۶۰۰، ۸۰۰ و ۱۰۰۰ پی پی ام و همچنین آنتی اکسیدان سنتزی BHT و BHA در دو سطح ۱۰۰ و ۲۰۰ پی پی ام در روغن سویا اعلام کردند که در تست پراکسید در غلظت های ۴۰۰ و ۸۰۰ پی پی ام بیشترین خاصیت آنتی اکسیدانی را داشته و معادل با آنتی اکسیدان سنتزی BHA در هر دو سطح غلظتی ۱۰۰ و ۲۰۰ پی پی ام عمل کرده است ولی نسبت به آنتی اکسیدان BHT در هر دو سطح بهتر عمل نموده است (۹). شهسواری و همکاران در سال ۱۳۸۷ فعالیت آنتی اکسیدانی اسانس آویشن را در روغن خام سویا در شرایط دمایی تسریع یافته (۶۰ درجه سانتی گراد) به مدت ۳۲ روز با کنترل دو اندیس پراکسید و تیوباربتوریک اسید بررسی نمودند. نتایج بررسی ها نشان داد که این اسانس در سطح غلظتی ۰/۱ درصد دارای اثر آنتی اکسیدانی معادل با آنتی اکسیدان سنتزی (BHA) در غلظت ۰/۰۲ درصد است (۷). نتایج بدست آمده با تحقیقات دیگر محققان رفیعی و همکاران (۱۳۹۰)، آرماندو و همکاران (۱۹۹۸)، کریم خانی (۱۳۸۸)، سلیمانیان و همکاران (۱۳۹۲)، سینگ و همکاران در سال ۲۰۰۶ و بصیری و همکاران (۱۳۹۱) مطابقت دارد (۲۱، ۱۳، ۶، ۴، ۲ و ۴۶).

هیدروپراکسید بر کیلو گرم روغن، همچنین عصاره های ۶۰۰ و ۷۰۰ پی پی ام پایداری اکسایشی بالاتری نسبت به آنتی اکسیدان سنتزی BHT در غلظت ۲۰۰ پی پی ام داشت (شکل ۳). که با نتایج سینگ و همکاران در سال ۲۰۰۶ مطابقت داشت (۵۲). در تحقیقاتی مشابه احمدی و همکاران (۲۰۰۷) اثر عصاره متانولی کرفس کوهی را در به تأخیر انداختن اکسیداسیون روغن آفتابگردان مورد بررسی قرار دادند. طبق نتایج آنها تیمار حاوی غلظت بیشتر عصاره به همراه آنتی اکسیدان سنتزی BHT، کمترین اندیس پراکسید را در روزهای مختلف از خود نشان داد (۱۶). کمالی روستا و همکاران (۱۳۹۰) نیز با استخراج عصاره دارچین و بررسی تأثیر آن بر پایداری روغن آفتابگردان عنوان کردند که در تیمارهای روغن آفتابگردان حاوی عصاره های استونی و متانولی، با افزایش غلظت عصاره ها اندیس پراکسید این تیمارها در همه روزها مقاومت بیشتری در مقابل افزایش نشان داد. در بین همه تیمارهای روغن آفتابگردان در تمام روزها، نمونه روغن آفتابگردان حاوی ۰/۱ درصد TBHQ کمترین پراکسید را داشت و بعد از آن به ترتیب، تیمار حاوی ۰/۱ درصد عصاره استونی، و تیمار حاوی ۰/۱ درصد عصاره متانولی قرار داشتند. نمونه شاهد، بالاترین اندیس پراکسید را در تمام روزها دارا بود (۱۴). اسماعیل زاده و مهدی پوردر سال ۱۳۹۱ نشان دادند که افزودن عصاره پوست کیوی در غلظت های ۴۰۰، ۸۰۰ پی پی ام و آنتی اکسیدان سنتزی در غلظت ۱۰۰ پی پی ام در مراحل اولیه نگهداری منجر به تفاوت معنی داری در عدد پراکسید نمونه های روغن نشده بودند اما با

شکل ۳- تعامل زمان ، غلظت های مختلف عصاره و آنتی اکسیدان سنتزی BHT بر شاخص پراکسید روغن سویا نگه داری شده در آون ۶۵ درجه سانتی گراد

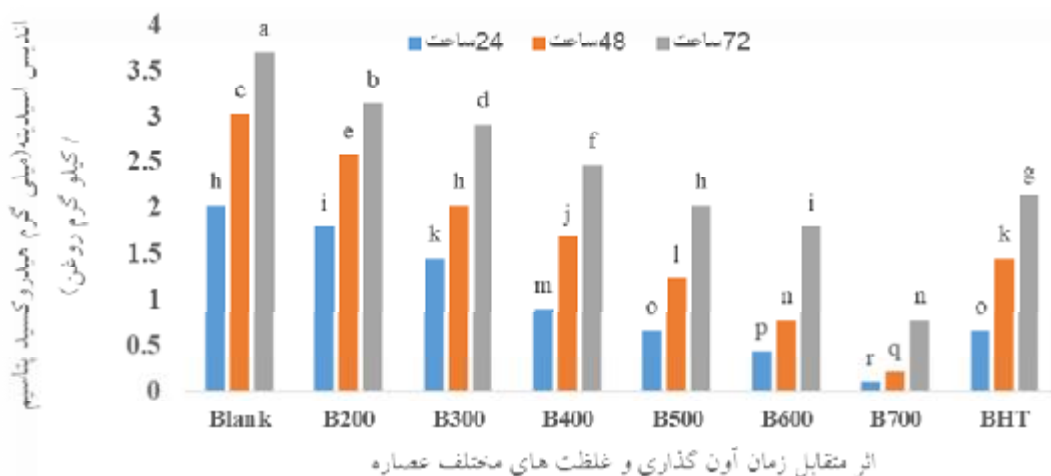
۳-۳-۲- اندیس اسیدیته

چربی های خوراکی اعم از حیوانی و نباتی دارای مقدار معین و جزئی اسید چرب آزاد هستند ولی ممکن است در اثر عوامل فساد و رخ دادن واکنش هیدرولیز، این مقدار از حد معین تجاوز نماید. بنابراین اندیس اسیدی و اسیدیته از جمله شاخص هایی می باشند که به ما در تشخیص وجود فساد در روغن ها و چربی ها کمک می نمایند. اسیدیته روغن ها و چربی های خوراکی غالباً بر حسب اسیداولئیک اندازه گیری می شود و با هدف بررسی پیشرفت فساد هیدرولیکی روغن انجام می شود (۱). تغییرات اندیس اسیدی روغن سویا در طی نگهداری در دمای ۶۵ درجه سانتی گراد در شکل (۴) ارائه شده است. همان طور که مشاهده می شود نمونه های روغن حاوی ۷۰ پی پی ام عصاره برگ گیاه کرچک و آنتی اکسیدان سنتزی (BHT) دارای کمترین مقدار عدد اسیدی و نمونه شاهد و نمونه های حاوی ۲۰ پی پی ام عصاره برگ گیاه کرچک دارای بیشترین مقدار اندیس اسیدی بودند (p<۰/۰۵). همچنین در نمونه های روغن حاوی ۷۰ پی پی ام عصاره و آنتی اکسیدان سنتزی (BHT) با افزایش زمان نگهداری اندیس اسیدی روند افزایشی داشت به طوری که بالاترین مقدار آن در نمونه شاهد و نمونه روغن حاوی ۲۰

پی پی ام غلظت عصاره برگ گیاه کرچک و مربوط به روز سوم و پایین ترین مقدار اندیس اسیدی در نمونه روغن حاوی ۷۰ پی پی ام غلظت عصاره برگ گیاه کرچک و مرتبط به روز اول مشاهده شد و نمونه روغن حاوی ۷۰ پی پی ام عصاره برگ گیاه کرچک در مقایسه با نمونه روغن حاوی آنتی اکسیدانی سنتزی BHT از لحاظ آماری اختلاف معنی داری داشتند. (p<۰/۰۵)، که با نتایج اسماعیل زاده و مهدی پور در سال ۱۳۹۱ عیوقی و همکاران در سال ۱۳۸۸ مطابقت داشت (۱، ۱۰). طبق تعریف میلی گرم هیدروکسیدپتاسیم لازم برای خنثی کردن یک گرم از اسیدهای چرب آزاد موجود در روغن را عدد اسیدی می نامند که در صورت عدم رعایت شرایط بهینه در استخراج و نگهداری روغن مقدار عددی آن افزایش می یابد (۳۵). بنابراین می توان گفت که ترکیبات آنتی اکسیدانی به طور مستقیم بر تغییرات اسیدیته روغن موثر نیست زیرا افزایش اسیدیته روغن بیشتر مربوط به شرایط نامناسب نگهداری روغن از نظر دما، رطوبت و اکسیژن می باشد. اما واضح است که افزایش فساد اکسیداتیو روغن می تواند در افزایش اسیدیته آن نیز موثر باشد، بنابراین ترکیبات آنتی اکسیدانی با جلوگیری از تشکیل رادیکال های آزاد و افزایش سرعت تشکیل پراکسیدها می تواند در کاهش

در سال ۱۳۹۰ تاثیر افزودن اسانس اسطوخودوس در غلظت‌های (۲۰۰، ۴۰۰، ۶۰۰ و ۸۰۰ پی پی ام) به روغن خام سویا را بررسی نمودند و مشاهده کردند که اسانس اسطوخودوس فعالیت آنتی اکسیدانی معادل با آنتی اکسیدان سنتزی BHT دارا بودند که به علت وجود ترکیبات فنولی در اسانس اسطوخودوس می‌باشد (۸).

سرعت اسیدیته روغن در طول زمان نگهداری موثر باشد. احتمالاً وجود ترکیبات فنولی در غلظت ۱۰۰۰ پی پی ام عصاره برگ کرچک باعث خنثی کردن رادیکال‌های آزاد اسید چرب و رادیکال‌های پروکسی شده که در نهایت منجر به کاهش اکسیداسیون می‌گردند. نتایج این تحقیق مطابق با رباباح و همکاران در سال ۱۹۸۹ بود. طاهرزاد و همکاران

شکل ۴- تعامل زمان بر میزان اندیس اسیدیته روغن سویا نگه داری شده در آون ۶۵ درجه سانتی گراد و تاثیر غلظت های مختلف عصاره گیاه کرچک ، آنتی اکسیدان BHT

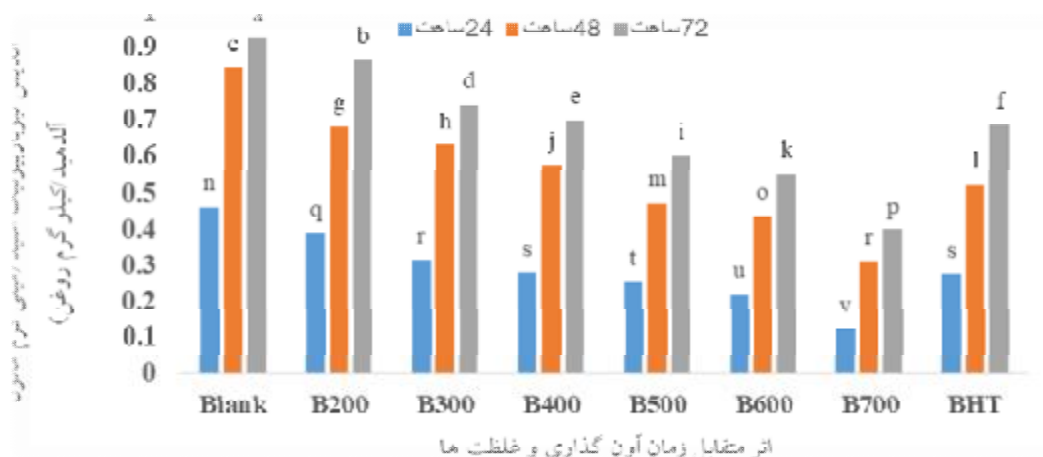
که تغییرات اندیس TBA روغن سویای نگهداری شده در آون با دمای ۶۵ درجه سانتیگراد بطور معنی داری تحت تاثیر عصاره برگ گیاه کرچک و آنتی اکسیدان سنتزی BHT قرار گرفت ($p < 0.05$). نتایج مقایسه میانگین اندیس TBA حاصل از اثر غلظت های مختلف عصاره و آنتی اکسیدان BHT در شکل ۶ نشان داده شده است. طبق نتایج، مقدار اندیس TBA نمونه ها در تیمار ثابت با افزایش زمان نگهداری نمونه‌ها در شرایط اکسیداسیون، مقادیر اندیس تیوباربتوریک اسید نمونه‌ها افزایش یافت. در همه روزها نمونه شاهد بالاترین مقدار عدد TBA را دارا بود و تیمار حاوی ۲۰۰ پی پی ام عصاره برگ گیاه کرچک در مرتبه بعدی قرار داشت. همانطور که در شکل ۵ مشاهده می‌شود در روزهای ابتدایی مقدار این اندیس بسیار پایین است، زیرا این اندیس در اثر

۳-۳-۳- شاخص تیوباربتوریک اسید (TBA)

ترکیبی تحت عنوان مالون دی آلدئید در اتواکسیداسیون اسیدهای چرب دارای سه و یا تعداد بیشتری باند دوگانه به وجود می آید که این ترکیب در مقادیر بسیار کم به عنوان معرف جهت اکسیداسیون چربی ها به کار می رود. محصولات اکسیداسیون چربی های غیر اشباع با تیوباربتوریک اسید (TBA) ایجاد کمپلکس قرمز رنگ می کنند که این کمپلکس در طول موج ۵۳۵-۵۳۲ نانومتر جذب خوبی دارد (۳). اندیس TBA میلی گرم مالون دی آلدئید موجود در یک کیلوگرم روغن را نشان می دهد و بیانگر مراحل ثانویه اکسیداسیون چربی و حضور ترکیبات ثانویه اکسیداسیون در نمونه است بنابراین بالا بودن این اندیس در روغن نشان دهنده اکسیداسیون بیشتر روغن و در نتیجه پایداری کمتر آن است (۱۱). نتایج آنالیز واریانس نشان داد

تجزیه هیدروپراکسیدهای تشکیل شده در روزهای اول و تبدیل آن‌ها به آلدئیدها و کتون افزایش می‌یابد. در نتیجه با پیشرفت روزهای آزمایش و در روزهای پایانی مقدار این اندیس بیشتر افزایش می‌یابد. همان طور که مشاهده می‌شود، اثر تیمارها نسبت به نمونه شاهد معنی‌دار بوده است. بیشترین میزان عدد تیوباریتوریک اسید در تمامی روزها متعلق به نمونه شاهد بود بطوریکه پس از سه روز نگهداری روغن سویا در دمای ۶۵ درجه مقدار این اندیس از میزان اولیه ۰/۴۶ بعد از ۲۴ ساعت آون گذاری تا مقدار ۰/۹۳ میلی گرم مالون آلدئید بر کیلوگرم روغن افزایش یافت. از آنجائیکه مالون آلدئید از تجزیه هیدروپراکسیدها حاصل می‌گردد. بیشترین توانایی در جلوگیری از تشکیل محصولات ثانویه اکسیداسیون توسط تیمار ۷۰۰ پی پی ام عصاره برگ گیاه کرچک اعمال گردید به طوری که مقدار این اندیس در نمونه های تحت این تیمار در طول سه روز نگهداری به ترتیب برابر ۰/۱۲، ۰/۳۱ و ۰/۳۹۹ میلی گرم مالون آلدئید بر کیلوگرم بدست آمد. این در حالی بود که مقدار اندیس TBA برای غلظت‌های ۲۰۰، ۳۰۰، ۴۰۰، ۵۰۰ و ۶۰۰ پی پی ام عصاره پس از ۷۲ ساعت نگهداری در آون ۶۵۰ درجه سانتیگراد به ترتیب برابر ۰/۶، ۰/۷، ۰/۷۴، ۰/۸۷ و ۰/۵۵ میلی گرم مالون آلدئید بر کیلوگرم بود. این نتایج نشان می‌دهد که در روزهای پایانی آزمایش، تشکیل محصولات ثانویه اکسیداسیون با سرعت بیشتری صورت می‌گیرد و مقدار زیادی از پراکسیدهای تشکیل شده در مراحل اولیه طی روزهای پایانی آزمایش، تجزیه و به مالون آلدئید تبدیل شده‌اند. با بررسی اثر آنتی‌اکسیدانی عصاره برگ گیاه کرچک در غلظت‌های مختلف و مقایسه

آن با اثر آنتی‌اکسیدانی سنتزی BHT در غلظت ۲۰۰ پی پی ام، این نتیجه حاصل شد که هر چند این آنتی‌اکسیدان سنتزی توانست به مقدار قابل توجهی با جلوگیری از واکنش اکسیداسیون منجر به کاهش معنی‌داری در اندیس TBA نسبت به نمونه شاهد و غلظت‌های ۳۰۰، ۴۰۰ و پی پی ام شد ولی نسبت به تیمارهای ۶۰۰، ۵۰۰ و ۷۰۰ پی پی ام قدرت آنتی‌اکسیدانی ضعیف تری داشت در نتیجه اندیس TBA آن بالاتر بود (شکل ۶). همانطور که مشاهده شد، توانایی آنتی‌اکسیدان‌ها در مهار اکسیداسیون وابسته به غلظت بود. اگرچه در روزهای ابتدایی اختلاف بین غلظت‌های مختلف هر عصاره چندان محسوس نبود، اما با گذشت زمان نمونه‌های روغن حاوی مقادیر بیشتری از عصاره یا آنتی‌اکسیدان سنتزی ثابت اکسیداتیو بیشتری نشان دادند. افزایش قدرت آنتی‌اکسیدانی ترکیبات فنولی در نتیجه افزایش غلظت را می‌توان به افزایش تعداد جایگاه‌های فعال این ترکیبات برای واکنش با رادیکال‌های آزاد نسبت داد. نتایج به دست آمده در میزان مهار اکسیداسیون روغن با نتایج آزمون‌های مهارکنندگی رادیکال‌های آزاد، احیاءکنندگی و ظرفیت آنتی‌اکسیدانی کل مطابقت داشت. نتایج شهیدی و بهانگر (۲۰۰۷) در بررسی اثرات آنتی‌اکسیدانی عصاره سیر با نتایج این پژوهش همسو بود (۴۸). نتایج مشابه توسط کریم‌خانی در مطالعه فعالیت آنتی‌اکسیدانی عصاره گل گیاه گلرنگ مشاهده شد (۱۳). سلیمانیان و همکاران در مطالعه‌ای اذعان نمودند که با افزایش غلظت عصاره ولیک مقدار شاخص اسید تیوباریتوریک کاهش می‌یابد که به نتایج این پژوهش مطابقت دارد (۶).

شکل ۵- تعامل زمان بر مقدار شاخص TBA روغن سویا نگه داری شده در آون ۶۵ درجه سانتی گراد و تاثیر غلظت های مختلف عصاره ، آنتی اکسیدان BHT

۳-۴- اثر ضد میکروبی و ضد قارچی عصاره برگ گیاه کرچک

گیاهان انواع مختلفی از مواد زیست فعال تولید می کنند که آن ها را به عنوان یک منبع غنی از مواد دارویی معرفی می کند (۵۶). مطالعات انجام شده در دنیا بیانگر آن است که عصاره بسیاری از گیاهان توانایی مهار رشد میکروارگانیسم ها را دارد و به این لحاظ گیاهان به عنوان عوامل ضد میکروبی کاربردهای زیادی پیدا نموده اند. در پژوهش حاضر اثر ضد میکروبی عصاره برگ گیاه کرچک بررسی شد. برای این منظور چند سویه باکتری گرم مثبت و منفی و همچنین کپک آسپرژیلوس نایجر انتخاب و اثر غلظت های مختلف عصاره

مذکور در جلوگیری از رشد این میکروارگانیسم ها بررسی شد و در نهایت با اثر چند آنتی بیوتیک استاندارد به عنوان نمونه شاهد مقایسه گردید. نتایج اثر غلظت های مختلف عصاره برگ گیاه کرچک و همچنین آنتی بیوتیک های کلرامفنیکل (در غلظت 30µg/disc)، آمپلی سیلین (در غلظت 10µg/disc)، جنتامایسین (در غلظت 10µg/disc) و کانامایسین (در غلظت 30µg/disc) به عنوان استاندارد مثبت بر باکتری های استافیلوکوکوس ارئوس، لیستریا مونوسیژنوز، اشیشیا کلی، باسیلوس سرئوس و کپک آسپرژیلوس نایجر به صورت کمی و با اندازه گیری قطر هاله عدم رشد (بر حسب میلی متر) در جدول (۲) آورده شده است.

جدول ۲- نتایج اثر مهاری غلظت های مختلف عصاره برگ گیاه کرچک بر روی میکروارگانیسم ها و آنتی بیوتیک های مورد مطالعه

قطر هاله عدم رشد (mm)					غلظت ها (ppm)
<i>A.niger</i>	<i>Bacillus cereus</i> (G^+)	<i>E.coli</i> (G^-)	<i>L. monocytogenes</i> (G^+)	<i>S.aureus</i> (G^+)	
-	-	4.82±0.1	5.92±0.2	5.42±0.25	B200
-	-	7.39±0.25	7.25±0.25	7.87±0.25	B300
-	-	8.84±0.4	8.92±0.1	8.73±0.25	B400
-	-	9.12±0.2	9.35±0.5	9.24±0.5	B500
-	-	9.38±0.3	9.92±0.4	9.85±0.3	B600
-	-	9.69±0.3	10.87±0.3	10.54±0.3	B700
27.29±0.9	24.98±0.4	23.01±0.7	20.98±0.15	22.67±0.4	Chloramphenicol
24.68±0.65	-	-	19.35±0.3	-	Ampicillin
25.89±0.5	18.88±0.5	20.59±0.3	17.9±0.25	16.01±0.6	Gentamycin
25.06±0.3	19.13±0.35	21.93±0.5	18.01±0.5	14.97±0.2	Kanamycin

(*C.albicans*) و *Aspergillus niger* (*A.niger*) اثر بازدارندگی نداشتند. در نهایت این محققین بیان داشتند با توجه به نتایج حاصل، گیاهان مذکور تاحدی دارای اثرات ضد میکروبی بوده ولی فاقد اثر ضد قارچی می باشند (۴۶). در مورد اثر عصاره برگ گیاه کرچک بر باکتری های *L. monocytogenes* و *E.coli* نیز روند مشابهی به دست آمد بدین معنی که با افزایش غلظت قطر هاله عدم رشد افزایش یافت. بدین ترتیب در مورد *E.coli* قطر هاله از مقدار ۴/۸۲ میلی متر در غلظت ۲۰۰ پی پی ام عصاره تا مقدار ۹/۶۹ میلی متر در غلظت ۷۰۰ پی پی ام افزایش یافت، در حالی که در مورد باکتری *L.monocytogenes* قطر هاله به ترتیب ۵/۹۲ میلی متر برای غلظت ۲۰۰ پی پی ام و ۱۰/۸۷ میلی متر برای غلظت ۷۰۰ پی پی ام بدست آمد که نشان دهنده تاثیر بیشتر عصاره بر *L.monocytogenes* می باشد. با بررسی اثر آنتی بیوتیک های استاندارد به عنوان نمونه های شاهد مشخص شد که در مورد این دو باکتری نیز اثر این آنتی بیوتیک ها در افزایش قطر هاله عدم رشد بیشتر از عصاره می باشد. همان طور که در جدول (۲) مشاهده می شود آمپلی سیلین بر باکتری گرم منفی *E.coli* نیز مانند استافیلوکوکوس آرتوس تاثیری نداشته است ولی در

نتایج اثر غلظت های مختلف عصاره بر جلوگیری از رشد باکتری استافیلوکوکوس آرتوس نشان داد که بیشترین قطر هاله عدم رشد مربوط به غلظت ۷۰۰ پی پی ام بود که برابر ۱۰/۵۴ میلی متر می باشد. با افزایش غلظت عصاره نیز خاصیت ضد میکروبی آن افزایش یافت به طوری که با افزایش غلظت عصاره از ۲۰۰ تا ۷۰۰ پی پی ام قطر هاله عدم رشد حدود ۵ میلی متر بیشتر شد. با مقایسه اثر ضد میکروبی عصاره با آنتی بیوتیک های استاندارد به عنوان نمونه های شاهد نیز مشخص شد که آنتی بیوتیک آمپی سیلین تاثیری بر این میکروارگانیسم نداشت ولی سایر آنتی بیوتیک ها اثر ضد میکروبی بیشتری نسبت به عصاره داشتند. در بین آنتی بیوتیک های استاندارد هم بیشترین تاثیر مربوط به کلرامفنیکل با قطر هاله عدم رشدی برابر ۲۷/۲۹ میلی متر بود. سمنانی و همکاران (۱۳۸۶) با بررسی و مقایسه اثر ضد میکروبی عصاره های متانولی چند گونه گیاه از جنس های *Stachys* و *Phlomis* بر باکتری های *S.aureus*، *E.coli* و چند باکتری دیگر به این نتیجه رسیدند که تاثیر غلظت های مختلف (۱۰-۱۰۰۰ $\mu\text{g/ml}$) عصاره های این دو وارته گیاهی بر باکتری های گرم مثبت بیشتر از انواع گرم منفی بود در حالی که در هیچ غلظتی بر قارچ های کاندیدا آلیکنتر

یکی از ویژگی‌های مهم عصاره‌های گیاهی مرتبط با خاصیت آب‌گریزی آن‌ها است که عصاره‌های گیاهی را قادر می‌سازد تا با پیوند روی لایه لیپیدی غشاء سلولی باکتری‌ها و میتوکندری آن‌ها باعث پاره شدن غشاء سلولی و خروج مولکول‌ها و یون‌های مهم باکتری به خارج از سلول و در نهایت مرگ باکتری می‌گردد. نتایج حاصل از آزمایشات کارسون و همکاران در سال ۲۰۰۲ نیز بیانگر این بود که بین ترکیبات پلی‌فنلی با اثر ضد میکروبی گیاهان ارتباط وجود دارد (۲۸). در تحقیقاتی مشابه سحر خیز و همکاران در سال ۲۰۰۷ اثر ضد باکتریایی اسانس گیاه بابونه گاوی گل سفید را مورد بررسی قرار دادند. نتایج این تحقیق نشان داد که خواص ضد میکروبی مربوط به ترکیبات اصلی اسانس گیاه علی‌الخصوص کامفور و همچنین نقش سینرژیستی که با این ترکیبات دارند، است (۵۸). ناظمی و همکاران (۱۳۸۴) نیز در مطالعه خود گزارش دادند که عصاره آبی گلپر ایرانی فاقد اثر ضد میکروبی علیه میکروارگانیسم‌های مورد مطالعه بود، در حالی که عصاره متانولی بر روی رشد ۵ گونه باکتریایی از جنس‌های باسیلوس، استرپتوکوکوس، انتروکوکوس ونوکاردیا اثر مهارکنندگی داشت. این محققین بیان داشتند عصاره متانولی گلپر ایرانی شامل مواد ضد میکروبی با اثرات ضد باکتریایی است، بنابراین می‌توان تحقیقاتی در مورد استفاده از آن در درمان بیماران عفونی انجام داد (۳۷ و ۴۰). ساعتچی و همکاران (۲۰۰۸) نیز تاثیر ضد قارچی و آنتی‌اکسیدانی عصاره‌های اتانولی بادرنجبویه و سنبل‌الطیب را مورد بررسی قرار دادند. نتایج این پژوهش نشان داد که عصاره‌های مورد آزمایش دارای اثر ضد قارچی بالایی هستند و این اثر را ناشی از غلظت بالای کریوفیلین و کریوفیلین اکسید دانستند و همچنین بیان کردند که ترکیبات شیمیایی عصاره‌ها از قبیل هیدروکربن‌های مونوترپن اثر حفاظتی قابل مشاهده دارند (۴۲ و ۴۹).

جلوگیری از رشد لیستریا مونوسیژنز بسیار موثر واقع شده است و قطر هاله ای برابر ۱۹/۳۵ میلی متر ایجاد کرده است که نسبت به عصاره و همچنین جنتامایسین و کانامایسین موثرتر می باشد. نتایج همچنین نشان داد که عصاره برگ گیاه کرچک در هیچ کدام از غلظت‌های مورد آزمون تاثیری بر جلوگیری از رشد باکتری گرم مثبت *Bacillus cereus* و کپک *A.niger* نداشته است و عملاً هیچ هاله عدم رشدی در محیط کشت‌های حاوی این میکروارگانیسم‌ها مشاهده نگردید (جدول ۱). این در حالی بود که با مقایسه آنتی بیوتیک‌های استاندارد مشخص شد که این ترکیبات اثرات ضد میکروبی و ضد قارچی قابل توجهی بر جلوگیری از رشد این دو میکروارگانیسم داشتند به استثناء این که آمپلی‌سیلین تاثیری بر *Bacillus cereus* نداشت. با توجه به نتایج حاصل می‌توان استنباط کرد که در بین آنتی‌بیوتیک‌های استاندارد بیشترین تاثیر مربوط به کلرامفنیکل بود که قطر هاله عدم رشد ناشی از اثر این ترکیب برای میکروارگانیسم‌های استافیلوکوکوس ارئوس، لیستریا مونوسیژنز، اش‌ریشیا کلی، باسیلوس سرئوس و کپک اسپرژیلوس نایجر به ترتیب برابر ۲۲/۶۷، ۲۰/۹۸، ۲۳/۰۱، ۲۴/۹۸ و ۲۷/۲۹ میلی متر به دست آمد و کم‌ترین تاثیر نیز به آنتی‌بیوتیک آمپلی‌سیلین تعلق داشت چرا که در بین ۵ میکروارگانیسم مورد آزمون فقط بر دو میکروارگانیسم موثر بود که البته خاصیت ضد میکروبی مناسبی بر لیستریا مونوسیژنز و کپک اسپرژیلوس نایجر از خود نشان داد و قطر هاله عدم رشد آن برابر ۱۹/۳۵ و ۲۴/۶۸ میلی متر به دست آمد. با بررسی نتایج حاصل از تاثیر عصاره بر میکروارگانیسم‌های مورد آزمون نیز مشخص شد که بیشترین تاثیر عصاره بر باکتری گرم مثبت لیستریا مونوسیژنز می باشد به طوری که در غلظت ۷۰۰ پی پی ام هاله عدم رشد با قطر ۱۰/۸۷ میلی متر ایجاد شد در حالی که تاثیر همین غلظت از عصاره بر استافیلوکوکوس ارئوس و اش‌ریشیا کلی کمتر بود و به ترتیب هاله‌هایی با قطر ۱۰/۵۴ و ۹/۶۹ ایجاد نمودند.

۴- نتیجه گیری

در این تحقیق میزان کل ترکیبات فنولی عصاره تخم طالبی تعیین گردید. در بررسی ویژگی های آنتی اکسیدانی عصاره برگ گیاه کرچک با غلظت های ۷۰۰-۲۰۰ پی پی ام در مقایسه با آنتی اکسیدان سنتزی BHT با غلظت ۲۰۰ پی پی ام، بیشترین فعالیت آنتی اکسیدانی با اندازه گیری فعالیت مهار کنندگی رادیکال های آزاد (DPPH) به غلظت ۷۰۰ پی پی ام عصاره تعلق داشت. فعالیت آنتی اکسیدانی غلظت های مختلف عصاره در روغن سویا توسط آزمون گرمخانه گذاری (اکسیداسیون تسریع یافته) مورد ارزیابی قرار گرفت و اندیس پراکسید، شاخص تیوباربتوریک اسید و اندیس اسیدیته به عنوان شاخص مهار اکسیداسیون اندازه گیری گردید. طبق نتایج مشخص شد که تمامی غلظت های عصاره باعث مهار اکسیداسیون گردید ولی بیشترین مهار اکسیداسیون روغن سویا در غلظت ۶۰۰ پی پی ام عصاره مشاهده شد به طوری که مهار اکسیداسیون ثانویه غلظت ۷۰۰ پی پی ام عصاره از آنتی اکسیدان سنتزی BHT نیز بیشتر بود. میتوان نتیجه گرفت که عصاره برگ گیاه کرچک به عنوان آنتی اکسیدان طبیعی، توانایی واکنش با رادیکال های حاصل از اکسیداسیون لیپیدها را داشته و موجب قطع واکنش های زنجیری، کاهش زمان اکسیداسیون و کاهش سرعت اکسیداسیون خودبه خودی می شود و می توان عصاره برگ گیاه کرچک را به عنوان منبعی از آنتی اکسیدان های طبیعی برای جلوگیری از اکسیداسیون روغن ها و غذاهای حاوی روغن جایگزین آنتی اکسیدان سنتزی BHT نمود. طبق نتایج مشخص شد که عصاره برگ گیاه کرچک خاصیت ضد میکروبی بر باکتری های استافیلوکوکوس ارتوس، لیستریا مونوسیژنوز و اشیریشیا کلی داشت و با افزایش غلظت عصاره بر میزان قطر هاله عدم رشد افزوده گردید. در حالی که هیچ یک از غلظت ها بر قارچ آسپرژیلوس نایجر تاثیری نداشت و هاله ای تشکیل نشد. همچنین مشخص شد که اثر عصاره برگ گیاه کرچک بر باکتری های گرم مثبت تاثیر بیشتری نسبت به

گرم منفی ها داشت. با مقایسه اثر عصاره مذکور با آنتی بیوتیک های استاندارد نیز مشخص شد که اثر آنتی بیوتیک ها قوی تر از عصاره برگ کرچک البته در غلظت های به کار رفته (۷۰۰-۲۰۰ ppm) بود. در مجموع نتایج نشان داد که عصاره برگ گیاه کرچک شامل مواد ضد میکروبی با اثرات ضدباکتریایی به ویژه بر انواع گرم مثبت بوده ولی فاقد اثر ضدقارچی می باشند. به منظور کاربرد بالینی این عصاره انجام تحقیقات بالینی ضروری است.

۵- منابع

۱. اسماعیل زاده کناری، ر.، مهدی پور، س. ز. ۱۳۹۱. اثر آنتی اکسیدانی عصاره متانولی پوست کیوی در پایداری روغن آفتابگردان، نشریه پژوهش های علوم و صنایع غذایی ایران. جلد ۸، ۲۵۰-۲۴۵.
۲. بصیری، ع. تهامی، ف. گیائی طرزی، ب و مهستی، پ. ۱۳۹۱. بررسی اثر آنتی اکسیدانی عصاره دانه رازیانه (*Foeniculum vulgare*) بر پایداری روغن آفتابگردان، علوم غذایی و تغذیه، سال دهم، شماره ۱.
۳. حداد خداپرست، م، ح. ۱۳۷۳. تکنولوژی روغن های خوراکی، نشر مولف، مشهد.
۴. رفیعی، ز.، جعفری، م.، اعلمی، م.، خمیری، م. ۱۳۹۰. ویژگی های آنتی اکسیدانی عصاره برگ زیتون و کاربرد آن در روغن آفتابگردان، مجله پژوهش های صنایع غذایی، جلد ۲۱، شماره ۱.
۵. رضوانی مقدم، پ.، برومند رضازاده، ز.، محمد آبادی، ع. ا.، شریف، ع. ۱۳۸۷. اثر تاریخ کاشت و تیمارهای مختلف کودی بر عملکرد، اجزاء عملکرد و درصد روغن دانه گیاه کرچک، مجله پژوهش های زراعی ایران، جلد ۶، شماره ۲.

۶. سلیمانان، ش.، صادقی ماهونک، ع. ر.، اعلمی، م.، قربانی، م. ۱۳۹۲. فعالیت آنتی اکسیدانی عصاره میوه ولیک در پایدارسازی روغن سویا. نشریه پژوهشهای صنایع غذایی، دوره ۲۳، شماره ۲، ۲۰۹-۱۹۹.
۷. شهسواری، ن. برزگر، م. سحری، م. نقدی بادی، ح. پاییز. ۱۳۸۷. بررسی فعالیت آنتی اکسیدانی اسانس گیاه آویشن شیرازی (*zataria multiflora Boiss*) در روغن سویا. فصلنامه گیاهان دارویی، سال هفتم، دوره چهارم، شماره مسلسل بیست و هشتم.
۸. طاها نژاد، م. ۱۳۸۸. کاربرد اسانس اسطوخودوس و عصاره پنیرک به عنوان آنتی اکسیدان های طبیعی در روغن خام سویا. پایان نامه دوره کارشناسی ارشد دانشکده کشاورزی دانشگاه تربیت مدرس.
۹. طاهر نژاد، م.، برزگر، م. ع.، نقدی بادی، ح. ۱۳۹۱. ارزیابی فعالیت آنتی رادیکالی عصاره ی پنیرک (*Malva sylvestris L*) و کاربرد آن در سامانه روغن، فصلنامه گیاهان دارویی، جلد ۱۱، شماره ۲، ۸۶-۹۷.
۱۰. عیوقی، ف.، برزگر بفرویی، م.، سحری، م.، نقدی بادی، ح. ۱۳۸۸. بررسی فعالیت آنتی اکسیدانی اسانس شوید در روغن سویا و مقایسه آن با آنتی اکسیدانهای شیمیایی، مجله گیاهان دارویی، جلد ۳۰، ۷۴-۷۱.
۱۱. قره خانی، م.، قربانی، م.، قره خانی، ا.، صادقی ماهونک، ع. ر.، جبرائیلی، ش. و قاسمی، ی. ۱۳۸۹. اثر عصاره های پوست و گوشت میوه پرتقال تامسون با پایه های مختلف در جلوگیری از اکسیداسیون روغن سویا. فصلنامه گیاهان دارویی، سال دهم، دوره دوم، شماره مسلسل ۳۸.
۱۲. قوامی، م.، قراچورلو، م. و غیائی طرزی، ب. ۱۳۸۷. تکنیک های آزمایشگاهی روغن ها و چربی ها، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم تحقیقات، تهران، ۲۳۰ صفحه.
۱۳. کریم خانی، م. م. ۱۳۸۸. ارزیابی فعالیت آنتی اکسیدانی عصاره گل گیاه گلرنگ. پایان نامه کارشناسی ارشد علوم و صنایع غذایی. دانشگاه آزاد اسلامی واحد سبزوار.
۱۴. کمالی روستا، ل.، قوامی، م.، قراچورلو، م.، عزیزی نژاد، ر. ۱۳۹۰. استخراج عصاره دارچین و بررسی تاثیر آن بر پایداری روغن آفتابگردان، مجله علوم تغذیه و صنایع غذایی ایران، ۱، ۲۲-۱۳.
۱۵. ناصری، ف. ۱۳۷۵. دانه های روغنی. (ترجمه). موسسه چاپ و انتشارات آستان قدس رضوی.
16. Ahmadi, F., Kadivar, M. and Shahedi, M. 2007. Antioxidant activity of *Kelussia odoratissima* Mozaff. in model and food systems. *Food Chemistry*, 105(1):57-64.
17. Alothman, M., Bhat, R. and Karim, A. A. 2009. Antioxidant capacity and phenolic content of selected tropical fruits from Malaysia, extracted with different solvents. *Food Chemistry*, 115: 785-788.
18. Ames, B. M. 1983. Dietary carcinogens and anticarcinogens Oxygen radical and degenerative disease. *Sci*. 221: 1256 - 63.
19. Amjad, L., Mohammadi Kamalabadi, M., Mohammadi Sichani, M. 2012. The antibacterial activity of methanol extract of Yarrow leaf and flower. *journal of Medical Sciences University of Qom*, 5(3):50-56
20. AOAC. 2000. Official methods of analysis (17th ed.). Washington, DC: Association of Official Analytical Chemists (Methods 37.1.12).
21. Armando, C., Maythe, S. and Beatriz, N. P. 1998. Antioxidant activity of

32. Golluce, M., Sahin, F., Sokmen, M., Ozer, H., Daferera, D., Sokmen, A., Polissiou, M., Adiguzel, A., Ozken, H. 2007. Antimicrobial and antioxidant properties of the essential oils and methanol extract from *Mentha longifolia* L. ssp. *longifolia*. *Food Chem*, 103: 1449-1456.
33. Jayaprakasha, G. K. 2003. Antibacterial and antioxidant activities of grape (*Vitis vinifer*) seed extracts. *Food Research International*, 117-122.
34. Liu, Q. and Yao, H. 2007. Antioxidant activity of barley seeds extracts. *Food Chemistry*, 102: 732-737.
35. Marter, A. D. 1981. Castor: Markets, Utilization and Prospects. *Trop. Prod. Inst*, 152: 55-78.
36. McKeon, TA., Chen, GQ., Lin, JT. 2000. Biochemical aspects of castor oil biosynthesis. *Biochem Soc Trans*, 28: 972-74.
37. Nazemi, A., Hashemi, M., Khataminezhad, M.R., Purshamsian, K. 2006. The first study of antimicrobial activity of aqueous and methanol extracts of *Heracleum persicum* herb. *The medical sciences journal of Islamic Azad University*, 15(2):91-94.
38. Ogunniyi, D. S. 2006. Castor oil: A vital industrial raw material. *Bioresour Technol*. 97:1086-1091.
39. Puchard, N. A. and Kelly, F. J. 1996. Free radical approach. Unites state: Oxford university press, pp. 101-131.
40. Robards, K., Kerr, A. and Patsalides, E. 1988. Rancidity and its measurement in edible oils and snack foods. *A Review Analyst*, 113: 213 - 24.
41. Roxas-Duncan, VI., Smith, LA. 2012. Ricin perspective in bioterrorism. In: Morse SA, Editor. *Bioterrorism*. 1st ed. Croatia: InTech;. 133-58.
42. Saatchi, A., Kadivar, M. and Slymanyanzhad, P. 2008. Antifungal and antioxidant effects of ethanol extract of lemon balm and lavender. National Congress of Food Science and Industries, Mashhad, 24 to 25 October.
43. Sagdic, O. 2003. Sensitivity of four pathogenic bacteria to Turkish thyme Grapefruit seed extract on vegetable oils. *J. Sci. Food Agric*, 463-467.
22. Beg, A.Z. and Ahmad, I. 2000. Effect of *Plumbago zeylanica* extract and certain curing agents on multidrug resistant bacteria of clinical origin. *World Journal of Microbiology and Biotechnology*, 16(8-9): 841-844.
23. Buhner, S.H. 1999. Herbal Antibiotics Natural Alternatives for treating Drug-Resistant Bacteria. 1st ed., North Adams: Storey Publishing, LLC, pp: 8-20.
24. Burits, M., Bucar, F. 2000. Antioxidant activity of *Nigella sativa* essential oil. *Phytotherapy Research*, 14:323-328.
25. Carson, C.F., Mee, B.J. and Riley, T.V. 2002. Mechanism of action of *Melaleuca alternifolia* (tea tree) oil on *Staphylococcus aureus* determined by time-kill, lysis, leakage and salt tolerance assays and electron microscopy. *Antimicrobial Agents and Chemotherapy*, 46(6): 1914-1920.
26. Castor Oil Plant. Available from: <http://iranlants.com>. html. 4.3.2014.
27. Chatchawan, C., Soottawat, B., Jakul, H., Nattiga, S. 2008. Antioxidant components and properties of five long-grained rice bran extracts from commercial available cultivars in Thailand. *Food Chem*, 111 (3): 636-641.
28. Choilt, O. 1988. Reports of the crop experimental station (special crops). Suwan, Korea.
29. Deng, Y, et al. 2014. Influences of ripening stages and extracting solvents on the polyphenolic compounds, antimicrobial and antioxidant activities of blueberry leaf extracts, *Journal of Food control*, 38:184-191.
30. Doan, L. G. 2004. Ricin: mechanism of toxicity, clinical manifestations, and vaccine development. *Clinical Toxicology*, 42(2): 201-208.
31. Frankel, E.N. 1984. Chemistry of Autoxidation: Mechanism Products, and flavor, significance: 1-37.

- ethanolic leaf extract of *Stevia rebaudiana* Bert. *Food and Chemical Toxicology*, 47: 2338–2343.
51. Shun, Y.M., Wen, Y.H., Yong, C.Y., Jian, G.S. 2003. Two benzyl dihydroflavones from *phellinus igniarius*. *Chinese Chemical Letters*, 14(8): 810-13.
 52. Singh, G. and Marimuthu, P. 2006. Antioxidant and biocidal activities of *Carum nigrum*(seed) essential oil, oleoresin, and their selected components. *Journal of Agricultural and Food chemistry*, 54:174-181.
 53. Sukanya, S.L., Sudisha, J., Hariprasad, P., Niranjana, S.R., Prakash, H.S. and Fathima, S.K. 2009. Antimicrobial activity of leaf extracts of Indian medicinal plants against clinical and phytopathogenic bacteria. *African Journal of Biotechnology*, 8(23): 6677-6682.
 54. Sun, L., Zhang, J., Lu, X., Zhang, L. and Zhang, Y. 2011. Evaluation to the antioxidant activity of total flavonoids extract from persimmon (*Diospyros kaki* L.) leaves. *Food and Chemical Toxicology* 49: 2689-2696.
 55. Wiseman, H. and Halliwell, B. 1996. Damage to DNA by reactive oxygen and nitrogen species: Role of inflammatory disease and progression to cancer. *Biochem. J*, 313: 17 – 29.
 56. Yaghmure, A. and Aserin, A. 2001. Evaluation of Argan Oil for Deep-Fat fring. *Lebensm. Journal of Lebensm Wiss u - Technology*. 34:124-130
 - and oregano hydrosols. *LWT-Food Science and Technology*, 36(5): 467-473.
 44. Samsam Shariat, H. 1996. Growing and propagation of medicinal plants. Mafi publishing. 275 pp.
 45. Seabury, k. 2002. The effect of antioxidants in preventing farther oxidation in TBA analysis. California state science fair. Project number, Jo404.
 46. Semnani, M., Saeedi, M., Mahdavi, M. R., Rahimi, F. 2008. Studying and comparing the antimicrobial effect of methanol extracts of a few herbal species from the genus of *Phomis* and *Stachys*. *The journal of Medical Sciences University in Mazandaran*, 17(57):57-66.
 47. Shahidi , F., Naczck M. 2004. .Phenolic in Food and Nutraceuticals..Chemical Rubber Company press .558p.
 48. Shahidi, I. and Bhangar, M. 2007. Stabilization of sunflower oil by garlic extract during accelerated storage. *Food Chemistry*, 100: 246-254.
 49. Shahin, F., Gulluce, M., Daferera, D., Sokmen, A., Sokmen, M., Polissiou, M., Agar, G. and Ozer, H. 2004. Biological activities of the essential oils and methanol extract of *Origanum vulgare* ssp *vulgare* in the Eastern Anatolia region of Turkey. *Food Control*, 15: 549-557.
 50. Shukla, Sh., Mehta, A., Bajpai, VK. and Shukla, S. 2009. In vitro antioxidant activity and total phenolic content of

(Original Research Paper)

Study of Antioxidant Effect and Antimicrobial Properties Extract of Ricinus Communis and its Effect on Soybean Oil Stability in Storage Conditions

Mahdi Athari^{1*}, Elham Azadfar¹, Seyyed Hussein Stiri¹, Ahmad Pedram Nia¹, Mohammad Mahdi NematShahi¹

1-Young Researchers and Elite Club, Sabzevar Branch, Islamic Azad University, Sabzevar, Iran.

Received:12/06/2019

Accepted:22/12/2019

Abstract

In this research, we first obtained methanol extracts of Ricinus communis leaf and identified their constituents. The total amount of phenolic compounds in the extract as well as its antioxidant activity were determined by investigating the inhibitory power of DPPH free radicals. The extracts were then added at various concentrations to purified antioxidant-free soya bean oil. The inhibition of the activity of the free radicals by the extracts and the oxidative stability of the oil at 65 degrees centigrade were studied for 3 days by measuring the peroxide index, TBA and the Acidic index. Finally, the activities of the extracts were compared with those of the synthetic antioxidant BHT that, at the concentration of 200 ppm, had been added to the purified soya bean oil. In general, results obtained showed that addition of 100 to 600 ppm extracts to soya bean oil at a given storage time increased the oxidative stability index, the quantities of polyphenolic compounds and the inhibition of the activities of the free radicals in the oil, but decreased the peroxide index, the acidic index, diene. On the other hand, at a given concentration of the extracts, the peroxide index, the TBA index and the number of the DNA conjugates increased by increasing the storage period of the oil from one to three days, but the duration of induction decreased. Therefore, results obtained from investigating the oxidative stability of the oil extracts at the concentration of 600 ppm, as compared with the other concentrations of extracts and the control sample, were more effective with respect to the oxidative stability of soya bean oil. They were more effective than the BHT added at the concentration of 200 ppm to the oil. Finally, it can be inferred that with regard to the gained results, extract including antimicrobial materials has had antibacterial effects but, it has less antifungal effect.

Keywords: Antioxidant Activity, Soya bean Oil, Ricinus Communis, Oxidative Stability, Antimicrobial, Microorganisms.

* Corresponding Author: mehdiathary@yahoo.com